

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΗΓΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
Χ ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γράνης κι' ο Μαρής,
μιλούνε κι' άπορείς.

Γ. — Τ' άπερασμένο Σάββατο καθ' όλην τήν ήμέρα,
πολύ μās διεσκεδάσε ή δίκη Τεμπονέρα
πού τής Κερκύρας, βρε Μαρή, τά πρόσωπα τά πρώτα
κατέθεσαν ως μάρτυρες σπουδαία γεγονότα
έκ τών οποίων προφανώς μās άπεδείχθη ότι,
κακώς έκατηγόρησαν αυτών τον πατριώτη
πώς έξηπάτησε τον Μπόλ τον πρόσφυγα τού Γάλλο.
Έγώ τουλάχιστον, Μαρή, δέν είδα τίποτ' άλλο
άπ' όλ' αυτά που ήθελαν οι μάρτυρες να πουνε,
παρά πώς έκαμε κι' αυτός σα δικηγόρος κούνας,
ό,τι καθένας θάκανε αν εύρισκε πελάτη
πού νάχη όπωσδήποτε τήν τζέλη του γεμάτη.

Βεβαίως τού πελάτου του ό κλοπιμαίος πλούτος
έκαμε κάπως να φανή ή δικηγόρος ούτος
δλίγον υπερβολικός εις τά κονδύλιά του
άλλα έγώ τον συγχωρώ για τήν άφέλειά του
και χάρω που κι' οι ένοχοι τής μεγαθύμου χώρας
τόν έβγαλαν έλεύθερο σε δυό λεπτά τής ώρας
χωρίς καμμιά συζήτηση να τούς άπασχολήση.
Τό ζήτημα πρωτίτερα καθένας τώχε λύσει

σκεπτόμενος πώς σήμερα ο άνθρωπος κυτιάζει,
δλίγιστα να δαπανά και μπόλικο να βγάλη.

Μ. — Προχώρει στα καθέκατα κι' άσε τās υποθέσεις,
Γ. — Άφού τού Δικαστήριον κατέλαβε τās θέσεις
κι' άφού προσήλθον αρκετές φιλέοργες κυρίες
για να διασκεδάσουνε μ' αυτές τής ιστορίας,
τούς Κερκυραίους μάρτυρας έπρόσεξα ν' άκούσω
και πρώτον ήκουσα, Μαρή, τον κύριο Μανούσο
ένα ξιφτερι νομικό έτών πενηταέξη
πού έβγαλε τά γάντια του και είπεν επί λέξει.

« Κατά τήν γνώμη τήν έμην, πολύ τού άμφιβάλλω
αν ή κατηγορούμενος ήπάτησε τού Γάλλο
και μάλλον υποπιτεύομαι όπως ή Τεμπονέρα
έγεινε θύμα δυστυχώς αυτής τής ξένης λέρας.
Αν πούμαι πού ή συμπαθής σνιάδελφος και φίλος
εδρέθη σήμερα, έδώ υπό τοιούτους όρους,
καθόσον, υπερβολικός προς τούς πελάτας ζήλος
κάνει κακός ένίοτε ήμās τούς δικηγόρους. »

Και είπα τότε, βρε Μαρή,
άκούσας να σννηγορή
ή μάρτυρας ώραία,
κατηγορούν τή γάτα μας και τήνε λένε γρατα!

Κι' ύστερ' άφ' τή μαστωρία τού σπουδαίου νομικού,
έρχεται δευτέρα μάρτος ή Γρηη Γραμματικου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.4.71 ΦΙ.0033

καὶ μᾶς εἶπεν ἡ καυμένη
 πῶς ὁ Μπῶλ κ' ἡ ἔρωμένη
 ἔμειναν στὴν κάμαρά της ἐφ' ἡμέρας δεκαφτά
 καὶ καθ' ἕνας τὰς ἡμέρας
 ἤρχετο κ' ὁ Τερμπονέρας
 μ' ὄλο ψῶνια διαλλεχτά

Μᾶς προσέθεσεν ἀκόμη πῶς διὰ τοῦ Βερονίκη,
 ἑκατὸ δραχμὲς ἡ γραῖα συνεφώνησε τὸ νοῖκι,
 μὰ γὰ λόγους ποῦ κ' ἐκείνη ἀρχινοῦσε νὰ μασά,
 ἔμεινέ φχαριστημένη ποῦ τῆς δώσαν τὰ μισά.

X

Ἡ τρίτη μάρτυς ἦτανε ἡ δεσποινὶς Παῖζη
 ποῦ τὸν κατηγοροῦμενον ἀπὸ ἐτῶν γνωρίζει
 καὶ εἶπε πῶς γὰ χάρι του ἀφοῦ καὶ τὸ ἀπῆτε
 στοῦ Μπῶλ τὴν οἰκογένεια ἐνοίκιασε τὸ σπῆτι.

Κι' ἔμεν' ὁ Μπῶλ στὸ σπῆτι της σι' ἀπάνου παριαμένο
 κ' ὁ Τερμπονέρας ἀπὸ κεί δὲν ἔλειπε μομέντο,
 κ' εἶδε τὸν Μπῶλ ἡ δεσποινὶς μὲ μέρη νὰ θυμῶνῃ
 κατὰ τοῦ δικηγόρου του ἀπάνου γὰ τὸ ψῶνι,
 κ' εἶδε, Μαρῆ, καὶ κάποτε τοῦ Μπῶλ τῆς ἔρωμένες,
 νάρθοῦν ἀπὸ τῆ βίλα τους σὰ γάτες μαριωμένες
 καὶ νὰ διαμορτύρῳνται κατὰ τοῦ Τερμπονέρα
 ποῦ πῆγε καὶ τῆς εὔρηκε μονάχες ἐκεῖ πέρα
 ἀλλὰ καὶ τι ἐχάλενε ἢ μᾶλλον τι ἐπόθει,
 ἔμεινε κᾶπως σκοτεινὸν καὶ δὲν ἐξηκριβῶθη.

X

Εἶδε, Μαρῆ, καὶ τᾶραξε τὸ μάτι της μεμίας
 πῶς μέσα στὸ λογαριασμὸ πῶδῶσανε τοῦ Γάλλον,
 τοῦχαρε κ' ἕνα ἔξοδο περὶ ἀστυνομίας
 καὶ τοῦτο γέινετ' ἀφορμὴ ζητήματος μεγάλου,
 κ' ἡ μάρτυς ἀναγκάζεται μὲ δίχως νὰ τὸ θέλῃ
 νὰ ὁμιλήσῃ γαλλιστὶ στὸν ἔνορχο Τοστιέλη
 διὰ νὰ γείνῃ πιστευτὴ πῶς εἶδε τὸ κοινδύλι
 τὸ γεγραμμένον γαλλιστὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ.

Καὶ λόγος ἔργεινε πολὺς
 περὶ τῶν γ κ ἄ ρ ν τ ἔ λ ἄ π ο λ ἰ ς
 τῶν ἐν τῇ σημειώσει,
 καὶ τοὺς ὁποίους ἔφραπεν ὁ Γάλλος νὰ πληρώσῃ.

X

Κατόπιν ὑποβάλλεται στῆς ἴδιες ἐξετάσεις,
 ὁ ἀδελφὸς τῆς μάρτυρος Παῖζης Ἀναστάσης.
 Παχὺς καὶ κατακκόρινος μὲ τὰ χροιά γαλιὰ του
 καὶ τύπος γησιώτατος, εὐδαίμονος Κορφαίου,

εἶπε πῶς ἔδωσε τοῦ Μπῶλ τοῦ ἐκ τῶν Παρισίων

τ' ἀπάνου πιάνο τοῦ σπητιοῦ
 τοῖς μετρητοῖς κ' ὄχι μπιστιοῦ
 μὲ μηνιαῖον μίσθωμα δραχμῶν τριακοσίων.
 Εἶπε πῶς διάβασε κ' αὐτὸς μὲ γαλλικὰ ψηφία
 ἐκείνο τὸ κοινδύλιον ποῦ εἶδε κ' ἡ Σοφία,
 μᾶς εἶπεν ὡς ἐκ περισσοῦ γὰ μία μαγιονέζα
 π' ὁ Τερμπονέρας ἔφτιαξε στὴ Μάρθα τὴ φραντσέζα,
 μᾶς εἶπε τέλος πῶς ὁ Μπῶλ τοῦ εἶπε μὴν ἡμέρα,
 « τρέχα τὸ Σκάρπα φέρε μου ἀντὶ τοῦ Τερμπονέρα »
 καὶ ὁ Παῖζης δι' αὐτὰς τὰς τομικὰς θυσίας,
 ἀπὸ τὸ Σκάρπα ἔλαβε δραχμὰς ἑξακοσσίας,
 ἀλλὰ καὶ πόσας ἔλοβε ὁ Σκάρπας ἀπ' τὸ Γάλλο,
 αὐτὸ εἶν' ἕνα ζήτημα ὅπως διόλου ἄλλο!

X

Μετὰ τὸν Ἀναστάσιον ὁ Παδοβᾶ, καλεῖται,
 ποῦ μὲ ὠραία σκηρικὰ
 τὰ ἴδια περιστατικὰ
 κ' ἐκεῖνος διηγεῖται.

Ἡ Παδοβᾶς πῶσάρτετε σὰν τὴ ζουρλοροκέτα
 καὶ πρῶτα τὴν ἐκούμπωνε
 κ' ἀμὰ τὴν ἐξεκούμπωνε
 τὴ μαύρη του ζακέτα
 εἶπε πῶς μόνον εἰς αὐτὸν εἶχαν ἐμπιστοσύνη
 κ' ὁ Μπῶλ κ' ἡ ἔρωμένη του κ' ἡ ἄλλη δεσποσύνη
 καὶ ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ μᾶς πληροφορήσῃ,
 πῶς μὲ τὰ ψῶνια καὶ μ' αὐτὰ
 τῶφάγαν ὅλα τὰ λεφτὰ
 πῶκλεψε στὸ Παρίσι.

X

Μᾶς εἶπε τὸ στρατήγημα ἐκεῖνο δηλονότι
 ποῦ τὸν Τζωρτζάκη τὸν Κλαδᾶ τὸν ἔντυσε στρατιώτη,
 καὶ γὰ φρουρὸ τὸν ἔβαλε τὴ νύχτα μὲσ' τῆ στρατία
 κ' ὅπως ἀπὸ τὰ φώτολο ἐσάρταρε μὲ γάτα,
 ἑκαταερόμαξ' ὁ Κλαδᾶς π' ἄκουσε τὸ σασσοῦρο
 καὶ γὰ βδομάδες οἱ γιανοὶ τῶδίνανε μπρομοῦρο.

Ἔφρασε μιλῶσ' ὁ Παδοβᾶς πὲρ τὰ φαρμάκια κῶζα
 νιὲλ Μάρτα κὸν τὰ Ρόζα!

Μ.— Εἶδα κ' ἐγὼ τὸν Παδοβᾶ
 κ' ἀπὸ τῆ φτώχεια ποῦ τραβᾶ
 εὐκθλως διακρίνω,
 πῶς ἀπ' τὸ Μπῶλ δὲν ἔβγαλε νὲ ἄγκα σὺν κατρίνο!

X

Γ.— **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**
 Ὁ Σκάρπας ἦλθε μετ' αὐτὸν
 καὶ διὰ λόγων τορρευτῶν
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ἔρωτηθεὶς ἀτήρησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου,
ὅτι ὁ ζῆλος ὁ πολὺς τοῦ καιηγορουμένου
τὴν σάβην τὸν πελάτη του ἀπ' ἄδικο κυνήγι,
τὸν ἔκαμε καὶ περιττοὺς λογαριασμοὺς ν' ἀνοίγη
καὶ τὰ μπλεχθῆ ἢ πρᾶγματα ποῦ ὁμολογουμένως
ἀν ἦτο πρακτικότερος δὲν θάτανε μπλεγμένος.

×

Κατέθεσεν ὁ Κύπριος ὁ τότε ἀστυνόμος,
πῶς ὁ καιηγορούμενος πῆγε τὰ τοῦ μιλῆση
γὰ νὰ φαῖν εὐνοϊκός, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅμως
τοῦπε ἄλλου τὸ σιᾶρι του νὰ πὰ νὰν τὸ πουλήση.
"Ὁ ταγματάρχης Ραφαηλῆ, κατέθεσε συντόμως,
πῶς δὲν τοῦ πίστευε ὁ Μπῶλ πῶς εἶν' ὁ ἀστυνόμος
γιατὶ προτοῦ νὰ συλληφθῆ ἔγνωρίζεν ὁ Γάλλος
πῶς ἦταν' ἕνας ἄλλος.

Καὶ ὁ Ζηλήμων, βρὲ Μαρη, κατέθεσεν ἐπίσης
πῶς ἔλαβεν ἀναφορὰν νὰ κάμη ἀνακρίσεις
γὰ τοῦρη ποῖος μασμαρᾶς ἐξ ἀθυροστομίας
προσέβαλε τὸ γόητρον τὸ τῆς ἀστυνομίας,

×

"Ἦλθε κι' ὁ μάρτυς Βασιλᾶς καὶ μόνον βεβαιώνει
πῶς ὅταν ἔπρασεν τὸν Μπῶλ κι' ἔμειν' ἡ Μάρθα μόνη,
ἀγόρασε μισοτιμῆς ἀφ' τοὺς Τεμπονεροῖς
τῆ βίλα πῶμενε κλειστή κι' εἶχε πολλοὺς κοροῖους.
Κατόπιν ἤκουσα, νὰ πῆ τὸν κύριο Μαρκέτη
πῶς τὸν καιηγορούμενον τὸν εἶχε τόσα ἔτη
ἀπάνω στὸ γραφεῖο του κι' ἐχαίρετο νὰ βλέπη
τὸν νέον τιμωτάτον καὶ λιαν καθῶς πρέπει.
Καὶ τέλος πάντων, βρὲ Μαρη, τὸ στόμα τοῦ Μαρκέτη,
ἐγκώμια τοῦ ἐπλεξε ποῦ λέμ' ἐμεῖς μπερκέτι,

×

Τὸ Νάρε τὸ Ρηινόπουλο τὸν ξέρεις;

Μ.— Δὲν τὸν ξέρω.

Γ.— Τὸν ἔφεραν γὰ μάρτυρα τὸν πόβερο τὸ γέρω
καὶ τὸν ἐμαρτυρέψανε δυὸ νύχτες στὸ κανάλι
χωρὶς νὰ ξέρη τίποτα γι' αὐτὸ τὸ κριμινάλι,

Κρίμα ποῦ δὲν τὸν γνώρισες! Εἶν' ἕνας γέρωσ τρέλλα,
ἀ πιάνο, πιάνο περβατεῖ καὶ σέμπρε κὸν λ' ὀμπρέλα.

Μ' ἀν εἶναι γέρωσ, βρὲ Μαρη, μὲ κρητωμένη ἄρα,
ἔχει καθῶς μωλέγανε, πολὺ γερὸ στομάχι
κι' ἀπ' ὄλους ἐθανμάζετο πῶτωγε στὸ Κωφάλι
κι' ἰδίως ὅταν τὸ φαῖ τοῦ τὸ πληρώναν ἄλλοι.

Τῆ δόξασε τῆ νηότη του
μ' αὐτὸ τὸ φαγοπότι του,

Κι' ἐπὶ Ἀγγίλας μοίραρχος σὰν ἦταν' ὁ σιδηρὸς Νάρε,
πὲρ πάσα τέμπο τὸ' ἄδραζε πενήντα καραβάνες.

×

Κατόπιν ἐμαρτύρησε ὁ Κώστας ὁ Γραμμένος
ἐπονοϊώδη πρᾶγματα κι' αὐτὰ συγκεχυμένως,
Κι' ὁ Βοβολίνης μαρτυρεῖ μὲ γλῶσσα τορνευμένη,
πῶς ὅταν ἦτανε φρουρὸς στοῦ Μπῶλ τὴν ἐρωμένη,
χωρὶς νὰ ἔχη, βρὲ Μαρη, ἀνασκοπὴ καμμία,
τοῦπε πῶς ἔξοδεψε πολλὰ γὰ τὴν ἀστυνομία.
Καὶ ἀκολούθως ἤκουσα τὸ Θάνο Βερονίκη,
αὐτόνε πῶς συμφώνησε μὲ τῆ γρηὰ τὸ νοῖκι,
νὰ λῆη πῶς διὰ πολλὰς τοῦ Μπῶλ ὑπηρεσίας,
ὁ Τεμπονερός τῶδοσε δραχμὰς ἑξακοσσίας.
Καὶ τότες ἐκατάλαβα πῶς ὁ φυγάς ὁ Γάλλος
πολλοὺς τῆς δίκης μάρτυρας ὠφέλησε μεγάλας.

×

"Ἐπονοϊώδης ἦτανέ κι' ἡ μαρτυριὰ τοῦ Στίνη
ποῦ μοιάζει σὰν προσκυνητῆς ἀπὸ τὴν Παλεστίνην,
καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Κλαδᾶς ἐπισφραγίζει ὅτι,
ἔντισε τὸν πατέρα του ὁ Παδοβᾶς στρατιώτη.
Καὶ ὁ Νίκας ὁ Σπυρίδων ἐν συντόμῳ μᾶς φωτίζει
πῶς ἐκόπησαν αἱ σχέσεις Τεμπονερά καὶ Παῖζη.
Καὶ ἀνέκαθεν ὁ Νίκας, ὅπως μούπανε πολλοὶ,
γὰ τὰς σχέσεις τῆς Εὐρώπης σιτὴ Σηλιανόδα ὀμλεῖ,
κι' ὅταν ζοῦσε ὁ Τρικουπῆς κι' ἔφτιγανε τὰ θωρηκιά,
ἔσπευδε διὰ γραμμάτων καὶ τὸ Νίκα νὰ ἔρωτᾷ.
Μαρτυρεῖ κι' ὁ Μεϊντάνης δικηγόρος ρουβωτῆ,
πὶς πολλὰ τὸν Τεμπονερά τὸν στολιζοῦν ἀρετὰ.
Κι' ὁ Τριαντάφυλλος νοδάρος κατὰ πάντα ζηλευτός,
τριατάφυλλο τὸν εἶπε τὸν ὑπόδικο κι' αὐτός.

×

"Ὁ κύριος Εἰσαγγελεὺς διὰ στροφῶν ὠραίων,
ἀθῶον ἐκ τῆς πράξεως ζητεῖ τὸν Κερκυραῖον.
Κι' ὁ κύριος Γιωτόπουλος βαδὺς ποινικολόγος,
εἶπε κι' αὐτὸς συνηγορῶν πῶς δὲν ὑπάρχει λόγος
ν' ἀποδοθῆ εἰς νομικὸν μομφὴ καὶ καταδίκη
γιατὶ ἀνακατώθηκε στὰ ψάμα καὶ στὸ νοῖκι.

Καὶ ὁ Σπινέλης βρὲ Μαρη
πολὸν ὀρθῶς παρατηρεῖ

πῶς νὰ σταθῆ δὲν ἔπρεπε καμμιά κατηγορία
εἰς νέον ποῦ τὸν ζήλευαν κι' ἡ Μάρθα κι' ἡ Μαρία.
Κι' οἱ ἐνορχοὶ αὐτέταξιν τὸ ἐγγράφι ταξέως
δι' αὐτὸν ἐξῆλθε παμψηφεί ἐλεύθερος ὁ νέος.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἡ παρελθούσα Κυριακή ἦτο ἡμέρα φοβερῶν γεγονότων.

— Περὶ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς μεσημβρίας ἐγένετο ἔκρηξις ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ Πολυβίου Μαρκοπούλου, ὁ κρότος τῆς ὁποίας ἠκούσθη καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν πόλιν.

— Ὁ φαρμακοποιὸς ἐγγράφει ἐπιστολὴν τινα μετὰ τοῦ κ. Π. Ἀγγελάτου ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ φαρμακείου, ὅτε ὁ μικρὸς υπάλληλός του Σπυρίδης Ἀννίνος ἐκ Ζερβάτων τῆς Σάμης, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ φαρμακείου, ἐν ᾗ συνήθως εἰσέρχεται πρὸς παραλαβὴν φαρμάκων.

— Αἰφνης ἠκούσθη ὁ φοβερός κρότος τῆς ἐκρήξεως ἡ ὁποία διεμέλισεν εἰκνῶτα τὸν ἀτυχῆ παῖδα, κατέστρεψε τὴν ἀποθήκην, μέρος τοῦ φαρμακείου καὶ δύο δωμάτια τοῦ ἄνωθεν πατώματος ἐν ᾧ τὸ ἐκπαιδευτήριον τῆς κυρίας Ραζῆ.

— Εὐτυχῶς δια νὰ ἦναι Κυριακή καὶ οἱ μαθηταὶ ἔλειπον καὶ οἱ εἰκότρωτοι ἦσαν εἰς περίπατον εἰδ' ἄλλως πολλὰ θύματα θὰ ἤριθμοῦντο.

— Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ πῶς ἐπῆλθεν ἡ ἐκρήξις. Ὑπῆρχον βεβαίως ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἐκρηκτικαὶ καὶ ἀναφλεκτικαὶ ὕλαι, ἀλλὰ πῶς ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος παῖς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐκρήξιν δὲν εἶναι εὐκλενὸν νὰ γνωσθῇ.

— Καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν τῆς ἐκρήξεως, ἄλλη ἐκρήξις συνέβη εἰς Βαλσαμάτα.

— Ὁ Δῆμος Κάγκας σχεδὸν ἐξηκοντούτης ἀλλὰ ἄντρουκλας κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν χωριανῶν του, φιλονεικήσας μετὰ τοῦ Νικολάου Μαντᾶ τὸν ἐπλήγησε διὰ μαχαίρας εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα. (ἓνας)

— Κατόπιν, τῇ συνδρομῇ τοῦ υἱοῦ του Διονυσίου Κάγκας, πλήττει εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Νικολάου, Χαράλαμπον Μαντᾶ καὶ τὸν ἀφήνει νεκρόν. (δύο)

— Τρέχει ὁ Σπυρίδης Μινέτος διὰ νὰ τοὺς χωρίσῃ, ὡς λέγεται, καὶ κτυπᾷ καὶ τοῦτον ἐπὶ τὸ πόδι, (τρεῖς)

— Τρέχει σιὴ μέση ὁ Νικόλαος Τσάσης, καὶ πληγώνεται καὶ οὗτος σοβαρῶς. (τέσσαροι)

— Κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐμφανίζεται ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς εἰς Πεσσαῖα ἐνοπλοὶ καὶ τοὺς σταματᾷ ὁ χωροφύλαξ Ν. Βρυώνης ζητῶν νὰ τοὺς ἀφοπλίσῃ.

— Αὐταὶ ἐννεοῖται δὲν ὑπήκουσαν καὶ εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ χωροφύλακος νὰ τοὺς συλλαβῇ πυρεβολοῦν κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν πληγώνουν σοβαρώτατα. (πέντε)

— Ἄλλ' ἡ αὐτὴ σφαῖρα πληγώνει καὶ τοὺς παρατυχόντας Διον. Σκλαβοῦνον (ἕξ) καὶ Νικ. Δελακᾶν (ἑπτὰ!!)

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον!!

— Ἐσταλλῆ ἀπόσπασμα ἐκ 15 ἀνδρῶν πρὸς σύλληψιν τῶν ἡρώων.

— Ἐν Ληξουρίῳ ἐμνημάχησαν δύο μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου (!!) ὁ Γεράσιμος Παναγῆ Λοβέρδος καὶ ὁ Γεράσιμος Γεωργίου Φαραντάντος.

— Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μονομαχίας ἦτο νὰ πληγωθῇ εἰς τὸ μέτωπον ὁ Γερασ. Φαραντάντος, μετ' ἐμβόλῳ ἐξ ἀποστάσεως δύο βλημάτων, καὶ — μετὰ οὕτω ἡμέρας νὰ . . . ἀπεθάνῃ!

— Ὁ μαθητὴς Λοβέρδος δὲν κατορθώθη νὰ συλληφθῇ ἀκόμη.

— Ἀπεβίωσεν αἰφνυδίως ὁ ἀγαθὸς συμπαλίτης Γερασ. Βρυώνης δικαστικὸς κλητῆρ.

— Ἐπίσης ἕτερος χρηστὸς συμπαλίτης ἀπεβίωσεν, ὁ Γεράσιμος Μακρῆς Κάπας καπνέμπορος.

— Παθὼν ἐκ πνευμονίας ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἄσσον ὁ ἀγαθὸς συμπαλίτης Φίλιππος Δεστούνης φαρμακοποιός.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κατὰ καθήκον ἀπαραίτητον ἐκφράζω τὴν βεθεῖαν μου ἐγνωμοσύνην καὶ τὰς θερμώτερας μου εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς εὐαρεστηθέντας νὰ ἐκδηλώσωσι καθ' οἰοῦντο τρόπον τὴν συμπαθειαν αὐτῶν πρὸς ἐμὲ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς γνωστῆς ἀτυχῆς ὑποθέσεώς μου, λυπούμαι δὲ μὴ δύνηθαι ἕνεκα τῆς κατ' ἀνάγκην ἐπισπευθείσης ἀναχωρήσεώς μου, νὰ εὐχαριστήσω ἰδιαιτέρως ἕνα ἕκαστον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΝ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὅπως συγκεκμημένοι συναισθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφρασωμεν ὁμολοίᾳ τὰς θερμώτατας ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς ἅπασαν τὴν κοινωσίαν τὴν τοσαῦτα εὐγενῆ αἰσθήματα ἐκδηλώσαν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν καὶ τῶν συνοικούντων ἡμῶν παίδων κατὰ τὴν ἐκρήξιν τῆς πυρκαϊᾶς ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Π. Μαρκοπούλου.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΡΑΖΗΣ.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΡΑΖΗ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀργοστολίῳ, ὁ ἐν Ληξουρίῳ ἐπὶ οὐκασίαν λίαν εὐμεθόδως διδάσκων τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν κυρ. Ζήσιμος Π. Λυκούδης, πτωχικοῦχος τῆς ἐν Σμύρῃ Ἀγγλικῆς ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦ κ. Μπαρζάγιαρ ἀρχεται ἀπὸ σήμερον τῶν ἰδιαιτέρων του παραδόσεων. Πληροφορίαι παρὰ τῶν κυρ. Σπυρ. Α. Μάτση φαρμακοποιῶ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΛΕΟΝΤΟΣ ΝΙΠΗΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.